

HAHNEMANNOVO PISMO BOLNIKU

Pismo je dr. Samuel Hahnemann okrog leta 1800 napisal bolniku, krojaču v Gothi, ki je umrl leta 1851 v 92. letu starosti. Njegovi nasveti bolniku so aktualni tudi v današnjem času.

Moj dragi gospod,

res je, da odhajam v Hamburg, vendar ne skrbite zaradi tega. Če ne boste godrnjali zaradi par grošev, kolikor vas bo stalo pismo, se vedno lahko obrnete name, tudi ko bom tam. Samo napišite moje ime in pod njim Hamburg in vaše pismo me bo našlo.

Za sedaj lahko rečem, da ste na dobri poti k zdravju in da je glavni izvor bolezni odstranjen. En vzrok še obstaja in je tudi vzrok vašega zadnjega poslabšanja. Človek (občutljiv človeški mehanizem) ni ustvarjen za prenaporno delo, ne more izčrpati svojih zmožnosti ali sposobnosti brez kazni. Če to počne zaradi ambicij, koristoljubja ali zaradi drugih hvalevrednih ali grajevrednih motivov, se zoperstavi redu narave in njegovo telo trpi poškodbe ali destrukcijo. Še bolj, če je njegovo telo že v slabotnem stanju; kar ne moreš doseči v enem tednu, lahko v dveh. Če vaše stranke ne morejo počakati, resnično ne morejo pričakovati, da boste vi zavoljo njih zboleli, se zgarali do groba in da bo vaša žena postala vdova in otroci sirote. Ne samo da vas poškoduje hujši telesni napor, še bolj je škodljiva spremljajoča duševna obremenjenost in ta prenapetost škodljivo prizadene telo. Če si ne boste dopustili drže mirne brezbržnosti, sprejeli načelo, da živite najprej zase in šele potem za druge, potem je zelo majhna možnost za vašo ozdravitev. Ko boste v svojem grobu, bodo ljudje še vedno oblečeni, mogoče ne tako okusno, toda še vedno primerno.

Če boste znali živeti, boste mogoče ozdraveli, mogoče dočakali celo visoko starost. Če vas karkoli vznemirja, se ne zmenite za to; če je nekaj preveč za vas, ne imejte opravka s tem; če vas kdorkoli preganja, delajte umirjeno in smejte se norcem, ki vas želijo onesrečiti. Naredite le to, kar lahko naredite zadovoljivo; če česa ne morete narediti, se s tem ne obremenjujte.

Naših posvetnih okoliščin se ne more izboljšati s preobremenitvijo z delom. Sorazmerno več časa se ukvarjajte z domačimi zadevami in tako ničesar ne pridobite. Varčevanje, omejitev nepotrebnih stvari (od katerih ima garač kaj malo koristi) nas postavi v položaj, da živimo z večjo lagodnostjo – ali drugače rečeno, bolj racionalno, bolj inteligentno, bolj v skladu z naravo, bolj radoživo, bolj popolno, bolj zdravo. Tako bomo delovali bolj hvalevredno, bolj razumno, bolj preudarno, kakor pa da delamo v strašni naglici, nenehno živčno prenapeti, kar pelje k destrukciji najdragocenejšega zaklada življenja, umirjenega srečnega duha in dobrega zdravja.

Bodite bolj preudarni, cenite se in dopustite si, da je vse drugo postranskega pomena za vas. In če si bodo drznili trditi, da ste moralno obvezani, da delate več, kot je dobro za vaše mentalne in fizične sposobnosti, pa čeprav sami tega ne počnejo, celo takrat si, za Božjo voljo, ne dovolite početi to, kar je v nasprotju z vašo srečo. Ostanite gluhi za poveličevanje, ostanite hladnokrvni in nadaljujte svojo pot počasi in zadržano kot moder in rasonden mož. Uživati s spokojno dušo in telesom, za to je človek na tem svetu, in delati samo toliko, da si bo zagotovil premoženje za uživanje – ne da bi se dal iz kože in zgaral.

Nenehna podjetnost in trud slepih smrtnikov, da bi pridobili več in več, da bi si zagotovili čast, spoštovanje ali kaj drugega, da bi služili tej ali oni pomembni osebnosti – to je pogosto usodno za našo srečo, to je običajno vzrok, da se mladi ljudje starajo in umirajo prezgodaj.

Miren, hladnokrven človek, ki dopušča, da stvari nežno drsijo, tudi doseže svoj cilj, živi bolj mirno in zdravo in doseže visoko starost. In temu ležernemu človeku se včasih utrne srečna misel, plod umirjenega ustvarjalnega razmišljanja, ki bo dala bolj koristno spodbudo njegovim posvetnim zadevam, kot jih sploh kdaj lahko doseže človek, ki je prenapet in izčrpan od dela in ki nikoli ne najde časa, da bi zbral svoje misli.

Da bi zmagali na tekmi, hitrost ni edino, kar se zahteva. Prizadevajte si, da pridobite malo brezbržnosti, hladnokrvnosti, miru, potem boste to, kar si jaz želim, da bi bili. Nato boste videli čudovite stvari; videli boste, kako zdravi boste, če boste upoštevali moj nasvet. Potem bo vaša kri tekla skozi žile tiho in umirjeno, brez napora in brez vročine. Grozne sanje ne vznemirjajo človeka, ki leže brez visoko napetih živcev. Človek, ki je brez skrbi, se zjutraj zbudi brez zaskrbljenosti o raznovrstnih poslih, ki ga čakajo čez dan. Kaj mu mar? Sreča v življenju mu pomeni več kot kaj drugega. Z živahno telesno in duševno aktivnostjo se loti zmerne dela; nič ga ne ovira pri obrokih, brez kipenja krvi, brez skrbi, brez zaskrbljenosti uma uživa ob tem, kar mu je namenil dobrotljiv Zaščitnik življenja. In tako dan sledi dnevu v spokojnem zaporedju, dokler končni dan v visoki starosti pripelje h koncu dobro preživeto življenje in človek umirjeno leže k počitku na drug svet, kakor je umirjeno živel na tem.

Ali ni to bolj smotrno, bolj smiselno? Dovolite, da nemirni, samouničujoči ljudje delujejo nespametno, škodljivo zase, kakor jim drago; dovolite jim, da so norci. Toda bodite vi pametnejši! Ne dovolite mi, da vam pridigam to modrost o življenju zaman. Želim vam samo dobro.

Zbogom, sledite mojemu nasvetu, in ko vam bo šlo dobro, ga ne pozabite.

Dr. S. Hahnemann

P. S.: Če boste imeli samo še kovanec za šest penijev, še vedno bodite vedri in srečni. Božja previdnost nas varuje in srečna naključja poskrbijo, da je vse spet v redu. Koliko potrebujemo, da lahko živimo, da s hrano in pijačo povrnemo naše moči, da se zavarujemo pred mrazom in vročino? Malo več kot nekaj poguma; ko ga imamo, lahko druge, manj bistvene stvari najdemo brez večjih težav. Moder mož potrebuje malo. Moč, s katero varčujemo, ne potrebuje obnavljanja z medicino.

Prevod: Maja Žužek

Literatura:

BRADFORD, Thomas Lindsley: *The Life and Letters of Dr. Samuel Hahneman*. New Delhi: B. Jain Publishers (P) Ltd. Reprint Edition 2004, str. 61–63.

HAEL, Richard: *Samuel Hahnemann – His Life and Work*. New Delhi: B. Jain Publishers Pvt. Ltd. Reprint Edition 2006. Vol. II, str. 41–42, 51–52.